АГРОПРОФІ

№ 1 [096] ■ 15 січня, 2010 український тижневик ділової інформації www.agroprofi.com.ua

ПЕРЕДПЛАТА-2010

Шановні читачі!
Передплачуйте газету «АГРОПРОФІ» на 2010-й рік у будь-якому поштовому відділенні за каталогом або через Редакцію за тел. (044) 227-93-55.
Передплата на газету триває протягом всього року.
ЧИТАЙТЕ НАС І БУДЬТЕ ЗАМОЖНИМИ!

Наш індекс: 98990

РЕГІОНИ
ПОРТ ВІД СКІФСЬКОЇ ДОБИ

Вдале природне поєднання стрімкого Дніпра, міцного кам'янистого берега і родючих ґрунтів дало змогу осісти поблизу теперішньої Кам'янки-Дніпровської на Запоріжжі прадавнім кочовим племенам скіфів і зайнятися сільським господарством. От тільки ані портів, ані причалів тут ніколи не було... **8**

ЗАКОНОТВОРЧІСТЬ
НЕДОРОБЛЕНА ОРГАНІКА

Органічна продукція намагається поступово зайняти свою нішу на українському ринку. Проте відсутність законодавчого регулювання створює всі умови для продажу сільгосппродукції, вирощеної традиційно або з наявністю ГМО, як органічної... **13**

Підйомний кран для АПК України

Минулий 2009 рік для ТОВ СП «НІБУЛОН» став історичним: компанія вийшла на новий рівень у господарській, торговій, економічній і фінансовій сферах.

НИНІ підприємство є лідером по експорту сільгосппродукції в Україні. Посіло 7-ме місце серед 100 кращих компаній України за обсягом експорту у 2008 році (7363,1 млн грн). Серед компаній АПК – це перше місце! Ще один високий результат – 24-те місце у «ТОП-100 Найбільших компаній України» за обсягами чистого прибутку за І півріччя 2009 року.

За результатами рейтингу міжнародної аудиторської компанії Deloitte & Touche, «НІБУЛОН» – єдина компанія з Миколаєва, що потрапила до рейтингу 500 найбільших підприємств Центральної та Східної Європи і зайняла 162 місце, випередивши решту українських сільгоспкомпаній.

Компанія довела свою стабільність та надійність. Прикладом цього є тісна багаторічна співпраця з великими міжнародними фінансовими установами: АТ «Укрексімбанк», OTP Bank, Індекс-банк, BNP Paribas (Швейцарія), Banque Cantonale Vaudoise (Швейцарія), FORTIS BANK (Нідерланди).

Наразі ТОВ СП «НІБУЛОН» освоєно $20 млн кредиту від уряду Данії для придбання елеваторного обладнання. Досягнуто домовленості про отримання ще EUR 20 млн. Отримано кредит за другою програмою розвитку експорту Світового банку (ПРЕ-2) на суму $10 млн. Планується залучення ще $10 млн. Затверджено кредит ЄБРР за програмою кредитування енергозберігаючих проектів на $10 млн.

Довіру до підприємства демонструють й іноземні виробники. Так, у 2009 році його надійними партнерами стали постачальники обладнання для будівництва елеваторів та флоту з усього світу: Cimbria Unigrain (Данія), International Paint (Великобританія), Mathews Company (США), Telestack (Великобританія), Schmidt-Seeger (Німеччина), Precia Molen (Нідерланди) та ін.

Читайте на стор.9

У молока – широкі перспективи, якщо докладати зусиль

ЦЬОГО разу наша традиційна рубрика «Герой України» привела нас до АР Крим. Десять років тому доярка сільгосппідприємства «Широке» Сімферопольського району **Катерина Гордєйчук** стала другою жінкою в історії незалежної України і так само другим аграрієм, якому присвоєно високе звання Герой України.

Наше знайомство вийшло досить цікавим, адже дозволило поспілкуватися не лише з Катериною Іллівною, а й з директором теперішнього ВАТ «Широке» **Володимиром Гальчєвим** і його командою фахівців, які своєю щоденною працею доводять, що молочне скотарство повинно залишатися пріоритетною галуззю АПК у Криму.

За даними Мінагрополітики АР Крим, у минулому році галузь тваринництва виробляла більше 50% валового продукту АПК регіону. Нелегкий 2009 рік навіть приніс невеличке збільшення показників галузі: за січень-листопад 2009 року обсяг валової продукції тваринництва до аналогічного періоду 2008 року склав 103,9%. В усіх категоріях господарств поголів'я ВРХ збільшилося на 0,8%, у тому числі корів – на 0,2%. Відповідно, збільшилося й виробництво молока – на 2,5%.

Сільгосппідприємства, де традиційно виробляється більш якісний продукт, також за 11 місяців наростили обсяги виробництва молока – на 3,2% – проте скоротили поголів'я корів на 1,1%.

За більш ранніми даними – станом на 1 жовтня 2009 року – порівняно з аналогічним періодом 2008 року скоротилося поголів'я в сільгосппідприємствах Нижньогірського району на 26,1%, Бахчисараю – на 16,8%, Білогірського – на 14,8%, Джанкойського – на 12,6%, Ленінського – на 12,5 %, Совєтського – на 10,1%, Первомайського – на 9%, Сімферопольського – на 8,4%. Що, відповідно, відбилося на обсягах валового виробництві молока. За 9 місяців 2009 року скоротили виробництво молока в Нижньогірському районі на 52,9%, Білогірському – на 19,8%, Бахчисараї – на 6,9%, Сімферопольському – на 5,1%.

Однак негативні тенденції не стосуються товариства «Широке». Навпаки, підприємство стабільно працює, поступово продовжує нарощувати виробництво продукції тваринництва і рослинництва, і вже не перший рік посідає призові місця в районі за виробничими показниками.

Читайте на стор.4-5

На фото: *головний зоотехнік ВАТ «Широке» Людмила Дубенюк.*

ФОНДОВІ ІНДЕКСИ

Індекс станом	Останнє значення 14.01.2010	Зміна за тиждень	Зміна з початку року
UX-індекс (Україна)	1628,87	6,5%	11,9%
РТС (Росія)	1561,91	8,1%	8,1%
WIG 20 (Польща)	2451,98	0,6%	2,6%
DAX* (Німеччина)	5963,14	-1,2%	0,1%
S&P 500* (США)	1145,68	0,8%	2,7%

* – за попередню торгівельну сесію.

За даними ІК «СІНКОМ КАПІТАЛ»

ФОНДОВИЙ РИНОК
НОВИНИ ПУБЛІЧНИХ КОМПАНІЙ ВІТЧИЗНЯНОГО АГРОСЕКТОРУ

Огляд корпоративних новин українських компаній, акції яких торгуються на світових фондових майданчиках, та динаміка цін на їхні цінні папери. **7**

РИНОК І ЦІНИ
БІРЖОВІ ТОРГИ

Результати торгів сільськогосподарською продукцією, продуктами її переробки, продовольством за грудень 2009 року та за поточний тиждень. **10**

У молока – широкі перспективи, якщо докладати зусиль

Початок на стор.1

ВАТ «Широке», як і більшість аграрних господарств України, веде свою історію з радянських часів. Засноване на початку 1960-х років як радгосп тваринницького напрямку, у 63-му господарство отримало статус Державного племінного заводу. У 1997 році воно отримало нинішню назву, перетворившись в процесі приватизації на ВАТ «Широке». Треба віддати належне керівникам підприємства, які за складних часів реформування утримали господарство, зуміли зберегти статус держплемзаводу. Зараз тут утримується 1200 голів ВРХ, з них 500 голів – дійне стадо. Минулого року, за підсумками роботи 10-ти місяців, господарство посіло третє місце відразу у двох номінаціях по району: за забезпеченість кормами і за надій на корову. А у 2007 році на виставці «Агро-2007» підприємство було визнано кращим тваринницьким господарством Криму. Також ВАТ «Широке» займається свинарством: має маточне поголів'я і дві відгодівельні ферми на 700 голів. Ріллі мають порівняно небагато – лише 2700 га, де застосовують інтенсивні технології. Але, за словами керівника підприємства Володимира Гальчєва, якби землі було більше, то розвивалися б краще, адже мають для цього усі підстави. Постійно працює тут 170 чоловік, які щодня крім зарплати отримують безкоштовно по два літри молока.

Володимир ГАЛЬЧЄВ

Родинні витоки

Володимир Гальчєв, безумовно, людина незвичайна. Роботу в агропідприємстві він розпочав у 1986 році тваринником і працював, за його зізнанням, під вимогливим керівництвом вже визнаної тоді доярки Катерини Гордєйчук. Поступово просуваючись службовими сходами і опановуючи різні професії, дійшов до директора підприємства, тож не на словах знає весь виробничий процес.

Володимир Ілліч за національністю грек, а народився у Грузії. Однак по духу вважає себе українцем. Має економічну освіту, але у сільське господарство прийшов, бо воно йому до душі.

«В Грузії ми не знали, що таке автомобілі – гірські дороги до цього просто не пристосовані. Тож мали багато коней. Мабуть тому і лежить в мене душа до тваринництва. До того ж колись мав 16 гектарів землі, і вдало на них господарював».

До Криму Гальчєва закинула доля: хотілося втілити мрії працювати на землі, а тут тривала розбудова господарства. До того ж і клімат, і місцевість були притаманними вільній гірській натурі. І хоча робота була важкою, вона приносила Володимиру Іллічу задоволення і почуття власної гідності усій його великій родині, де головував і по сьогодні головує батько Ілля Азар'євич. Родина Гальчєвих міцна своїми традиціями: батьки, які зараз живуть в Широкому, виховали двох доньок і четверо синів. І хоча кожен з хлопців має свою справу, стратегічні питання вирішуються лише у родинному колі.

«Коли у попереднього власника виникло бажання продати наше господарство, – продовжує розповідь Володимир Ілліч, – я побачив, що це фактично означає його знищення. Тож я поставив питання про продовження роботи підприємства. Знищити те, що будувалося протягом десятиріч легко, а от відродити... Наразі мій брат, Філарет Гальчєв, який не має жодного відношення до сільського господарства, ризикнув і виступив інвестором. Я ж став директором. Тому маю відповідати за усе і перед родиною, і перед людьми, які в мене повірили».

За словами керівника, основним скарбом в господарстві були і залишаються люди. Причому фахівці того старого загартування, для яких поняття робота і відповідальність тотожні. Тим паче, що сільське господарство прорахунків не пробачає. Кістяк підприємства складають головний зоотехнік **Людмила Дубенюк**, головний агроном **Володимир Мосейчук**, головний інженер **Сергій Юшко**, бригадир тракторної бригади **Володимир Пазич**, бригадир ферми **Тетяна Данильцева**.

Корови, що їдять дотації

«НАЯВНОЇ у господарства землі не вистачає для подальшого розвитку тваринництва. Ми без проблем можемо зробити дійне стадо у 600, 700 голів. Але з чого їх кормити?» – каже пан Володимир.

Та й на цих гектарах господарювати важко. Коли діяли державні програми у рослинництві: дотації на посіви, на зрошення, без якого в Криму не варто займатись сільським господарством, тощо – була відчутна підтримка. Минулого ж року до господарств так і не дійшли заплановані в бюджеті кошти.

За підрахунками фахівців господарства, лише торік на полив витратили аж 1,8 млн грн. Через відсутність дотації змушені працювати і розвиватися лише з того, що отримують за молоко, м'ясо і реалізоване племінне поголів'я. Якщо додати, що ціни на молоко стали більш-менш привабливими для агровиробників лише два місяці тому, картина вимальовується зовсім неоптимістична.

«Дотаціями у тваринництві користуємося, але їх недостатньо, – продовжує Володимир Ілліч. – Так, на минулий рік ми обґрунтовано мали отримати дотацію у розмірі 600 тис. грн, нам же виділили лише 40». Це, до речі, стосується не лише ВАТ «Широке».

Згідно до представлених розрахунків районних управлінь агропромислового розвитку райдержадміністрацій в 2009 році (січень-серпень) сільгоспвиробниками республіки вирощено і продано на забій і переробку 13,1 тис. голів висококондиційного молодняку великої рогатої худоби на суму 6,3 млн грн. А виділено і виплачено із Стабілізаційного фонду по даному напряму 1,2 млн грн, або 19,3%(!) до потреби. І це ще не скудний аграрний бюджет 2010 року.

Гроші за молоко

ДОДАЮТЬ клопоту і розрахунки з молокоприймальними підприємствами. Тривалий час ВАТ «Широке» співпрацювало з французькою фірмою Данон. «Дуже були задоволені співпрацею – отримали від них безвідсотковий кредит, за ці кошти купили новий комбайн, кормороздавачі, чотири установки «Фрегат», – каже пан Гальчев. Проте місцеву владу не влаштовувало, що кримське молоко «уходить» в Херсон. Тож довелося започаткувати співпрацю з «Криммолоком» – певний час були труднощі з поверненням коштів за здану продукцію. (За офіційними даними, на 3 червня заборгованість ВАТ «Криммолоко» перед аграріями Криму становила 1,206 млн грн, зокрема перед ВАТ «Широке» – 381 тис. грн). Наразі все, здається, налагодилося, але лише після звернення до Павла Акімова, міністра аграрної політики АР Крим.

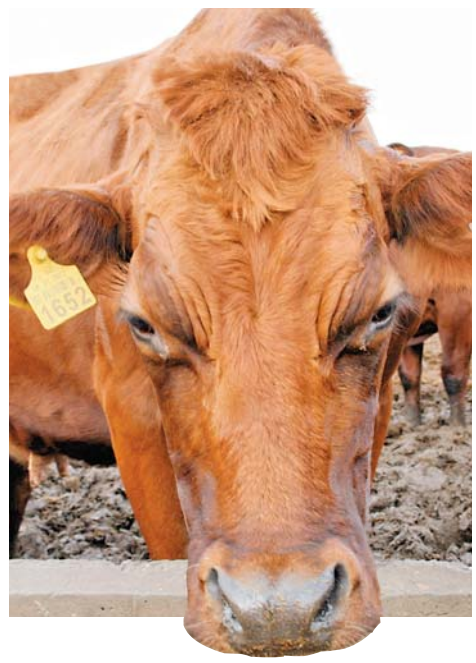

Головне – порода

НА БАЗІ теперішнього ВАТ була виведена і апробована до умов утримання на півдні України українська червона молочна порода корів. Історією породи поділилася головний зоотехнік-селекціонер господарства **Ольга Сагаконь**, яка безпосередньо приймала участь у її створенні.

– Відтоді, як у 1963 році для господарства було визначено конкретну виробничу спеціалізацію (племінне молочне скотарство) і присвоєно статус Держплемзаводу, селекційна племінна робота ведеться згідно до перспективних планів. Під керівництвом Інституту тваринництва степових районів ім.М.Ф.Іванова «Асканія-Нова» УААН ми почали покращувати червону степову породу ВРХ.

У результаті тривалої копіткої роботи на основі двох типів – українського жирномолочного та голштинізованого типу червоної молочної породи – було створено Українську червону молочну породу.

Відрізняється вона високими показниками надоїв: від 81 корови за кращу лактацію надоєно понад 9000 кг, від 14 рекордисток – понад 10000 кг. Абсолютною рекордисткою стала корова Балабона, від якої за 305 днів кращої лактації одержали 11405 кг молока із вмістом 4,18% і за виходу 476,8 кг молочного жиру.

У ВАТ «Широке» торік надої на фуражну корову становили 4781 кг молока, селекційне ядро має продуктивність 5153 кг. У стаді 30% корів мають продуктивність 5000 кг і більше.

Племзавод є також одним з провідних у комплектуванні племінних підприємств ремонтними бичками не лише АРК, а й південних областей України. Нетелі з «Широкого» є навіть в Узбекистані.

Якість вимагає змін

ТЕПЛА кримська погода якнайкраще підходить для комбінованого утримання корів. Розповідає головний зоотехнік ВАТ «Широке» **Людмила Дубенюк**:

– Сильних перепадів температур у нас немає, єдиний несприятливий фактор – влітку дуже спекотно.

З весни до перших прохолодних днів осені корови, за виключенням ранкової і вечірньої дойки, знаходяться у вигульних базах. Взимку ж виходять туди лише вдень. Харчуються тварини як на вулиці, так і у приміщеннях. У корпусах – стійлове утримання.

Зараз в господарстві триває докорінна реконструкція двох тваринницьких ферм, розрахованих на утримання 400 голів дійного стада. В одному корпусі зробили світловий коньок, який покращує вентиляцію і економить енергію через використання денного сонячного світла. Також обладнали його метало-пластиковими вікнами. Комплекс буде оснащено сучасним вітчизняним обладнанням «Брацлав».

Вдосконалення необхідно, оскільки вимоги до якості молока стають більш жорсткими. Так, якщо раніше переробники за молоко розраховувалися за показниками жирності і щільності, то наразі почали враховувати протеїн молока, кислотність, наявність соматичних клітин, ступінь чистоти. Щоб покращити ці показники тут закупили два танки-охолоджувачі на 4 тонни кожний. Охолодження молока у такий спосіб безпосередньо на фермах до 4°С знижує кислотність та бакосіменіння молока і підвищує якість продукції.

* * *

ЗАГАЛОМ, перспектив і планів в господарстві багато, працювати тут вміють. Єдине, чого не вистачає, переконане і керівництво, і колектив, щоб держава звернула на них, вітчизняних тваринників, увагу.

Павло Мороз

Катерина Гордєйчук:

«Що більше працюєш, то довше проживеш»

ГЕРОЙ УКРАЇНИ

Звичка прокидатися о четвертій ранку та опікуватися тими, кого «приручив» і за кого відповідаєш, мабуть, і зробили з доярки сільгосппідприємства «Широке», що під Сімферополем, Катерини Гордєйчук прекрасну людину і Героя України. Дитинство у військовому містечку з його дисципліною та відповідальністю, понад сорок років відданої роботи разом з чоловіком на фермі, виховання дітей і онука… І зараз, вийшовши на пенсію, ні-ні, та й навідується Катерина Іллівна до своїх корівок, чи то не в силах відмовити керівництву, чи то сподіваючись на довголіття. Адже назавжди в її пам'яті закарбувалася бабусина настанова: «що більше людина працює, то довше вона проживе».

Катерино Іллівно, Ви стали другою жінкою в історії незалежної України і другим представником АПК, кому присвоєно високе звання Герой України. Вочевидь, щоб відкрити такий перелік достойників, треба було зробити щось видатне. За що Вам дали зірку?

– Мабуть, за надої. Скільки працювала, у мене ніколи не було надоїв менше ніж 5 тисяч літрів у рік на корову, а то й більше. Одного року навіть 6 тисяч було. А сьогодні, десь читала статистику, – дві з половиною тисячі вже вважається рекордом по Україні...

У Вас до цього звання було багато нагород?

– Вручали грамоти: обласні, районні, нагороджували медалями з виставок. Я входила до клубу п'ятитисячників, там нас також нагороджували. Але державних нагород не було.

Мене висунули на Героя в 1999 році, коли господарством керував Володимир Шукальський. У той час багато господарств занепадали, особливо падало тваринництво по Криму, а наш радгосп весь час тримався на плаву.

А про те, що стану Героєм України, не знала до останнього: керівництво подало документи, а мені про це повідомили вже перед самим виїздом до Києва.

Голова Шукальський покликав до контори й каже:

– Збирайся.

– Куди? – запитую.

– На Київ.

Тоді до столиці їхала група 43 чоловіки – міністри Криму, керівники управлінь, всілякі чиновники, і мене з ними разом взяли. Це було на День Незалежності. Потім усі залишилися в готелі. А мене урочисто відвезли до Маріїнського палацу на зустріч з Президентом Леонідом Кучмою.

Тоді вручали багато нагород. Звання «Герой України» присвоїли вісьмом, але серед них я була єдиною жінкою. Там було багато знаменитостей, багато зірок. Наприклад, Софію Ротару нагороджували Орденом Богдана Хмельницького. Нас нагороджували у два етапи, розділивши на дві групи. І от я була у першій групі. Леонід Кучма сам прикріпив мені Зірку, потиснув руку. А от що казав – уже не пригадую, дуже хвилювалася. Після того у Маріїнському палаці був гучний банкет на 800 чоловік. Наступного дня ми повернулися додому.

А як зустріли Вас односельці після приїзду зі столиці? Що змінилося у Вашій роботі, у ставленні до Вас?

– Як приїхала, влаштували тут банкет, усі тваринники мене вітали. Але робота залишилася та сама, і навіть зараз, хоча я вже на пенсії, як доярок немає, коли треба – викликають. Я відмовляюся, кажу «ні-ні-ні, я своє відпрацювала», але все одно йду (*сміється*).

А чоловік як поставився до вашої нагороди?

– Він радів за мене. Ми з ним разом працювали в радгоспі, він був трактористом. А потім йому відірвало руку, він пішов у тваринники. Але й з однією рукою працював краще, аніж деякі зараз із двома... Раніше люди взагалі сумлінніше ставилися до праці, до своїх обов'язків. Я завжди старалася краще на 5 хвилин раніше прийти, аніж на 5 хвилин спізнитися. І справа не в тім, що за таке запізнення могли покарати, наприклад позбавити зарплати або премії. Ми свого часу багато працювали, бо вважали це обов'язком, навіть гідністю. А зараз ставлення людей до роботи змінилося, багато ледащих і безвідповідальних.

Катерино Іллівно, розкажіть, будь ласка, про себе: де Ви народилися, в якій сім'ї?

– Батько був офіцером, тому родину кожні три-п'ять років «перекидали» з місця на місце. Ми з сестрою народилися на Сумщині у селі Студенок Глухівського району. Це було велике село і колгосп-мільйонер «Червоний партизан», де мама працювала трактористом.

Старша від мене на два роки сестра Люба також Героїня, але в іншій сфері: вона народила дванадцятеро дітей.

У нашому селі десятирічки не було. Після восьмого класу я як почала працювати дояркою, так і по сьогоднішній день. А десятирічку закінчувала вечірню в сусідньому селі, коли вже працювала.

Потім вийшла заміж, і в 1969 році ми з чоловіком і тримісячним сином як приїхали сюди, в Широке, так тут і живу. Лише півтора роки, як не працюю. Ми приїхали, як тоді казали, «за вербовкою». У той час були переселенницькі плани, і люди їхали освоювати Крим. Тут тривав процес закладки радгоспу, який очолив Дмитро Костянтинович Волков. Приїхали як на цілину, вулиці були ще не асфальтовані, засипані гравієм. Переселенці тоді селилися цілими вулицями, у нас одна з трьох була Сумська. Спочатку давали переселенські будиночки, потім, коли радгосп вже розбудувався, селили в будинки. Радгосп створювався для виробництва молока, і для цього все будувалося. І хоча ще у 1963 році він отримав статус державного племзаводу, доїли корів ми ще вручну.

А отже, тут була вища продуктивність, кращі корови, більше стадо?

– В радгоспі були племінні корови, 750 голів дійного стада. Стадо було вже сформоване, потрібні були тільки робочі руки. Мали корів породи англер, червона молочна. Проводився дуже суворий селекційний відбір – вибиралися понад 6-тисячні корови. Було проведено дуже велику роботу.

Як ще доїли руками, то на кожну доярку припадало 25 голів і доїли чотири рази на день, потім тричі. Сім років доїли вручну. А вже потім, коли перевели на механічну дойку, – то тварин стало по 33 і доїти почали двічі. Доїла, як я вже казала, в основному п'ять тисяч в рік на корову – це вже механічно.

Мали своїх улюблениць на фермі?

– Так, були у мене дві улюблені корови: Балабона, вона давала 12,5 тисяч і Сірень на 12 тисяч. Їх дуже довго тримали, але вже вони пішли. Я тільки одне просила – забирайте, коли мене не буде.

Розмовляла з ними як з людиною. Корова взагалі дуже відчуває ставлення до неї. Як прийде інша доярка – вже того молока, що було, не буде. Якщо, наприклад, людина п'яна прийде до корови, та може навіть помститися.

Як взагалі був побудований Ваш робочий день?

– Коли доїли чотири рази на день, прокидалася о другій ночі. Коли тричі – то починали у 3:45, потім десь з одинадцятої години йшли на обідню дойку, а тоді з четвертої вечора – вже на вечірню.

Та робота доярки – це не лише доїння, а й чистка годівниць. Раніше була ручна роздача буряків, сіна. До речі, ми ще й у полі сапали буряки, соняшник. На фермі треба було привести до ладу молочне приладдя, посуд, приготувати солому, прив'язати корову. Раз на тиждень обов'язково білили годівниці, за графіком вапнували корівники. А крім того, було ще ж і вдома господарство: город, свині, гуси. Та ми все встигали (*сміється*). Ще й діти, двоє хлопчиків. Вони в нас у вагонці виросли: нікуди було дівати, то брала їх з собою на роботу. Один син зараз працює зварювальником тут, у «Широкому», а другий – в Одесі. Закінчувала роботу пізно. Бувало, що об одинадцятій ночі тільки додому поверталася.

Скільки ж Ви отримували грошей за таку роботу?

– Коли рублі були, то від 130 до 200 рублів. А як на пологовому відділенні працювала, там ще краще платили. Тоді це були великі гроші. Крім того, виплачували тринадцяту зарплату, і за вислугу.

А як відпочивали?

– Відпочивати було ніколи. Але, коли були маленькі діти, нас часто автобусами возили на море. Сама ж я більше не їздила. Тепер діти вже самі їздять.

Раніше брала участь у самодіяльності. Колись тодішній голова радгоспу Волков організовував цілі співочі конкурси, було журі, і ми, тваринники, завжди посідали перше місце, а друге – трактористи (*сміється*).

Чим займаєтеся зараз на пенсії? Про що ще мрієте?

– Щоб усе було добре, щоб діти вивчилися. Але не все так стається, як гадається. Я пішла з ферми тільки тому, що треба було доглядати племінницю, вона потрапила в аварію і, на жаль, померла. А так, може б, і ще не пішла. Після смерті невістки ми зараз живемо разом з онуком Дмитром. Він саме закінчує школу. Дуже добре навчається, бере участь в усіх олімпіадах, посідає там перші місця, на шкільних заходах його постійно задіюють. Планує вступати до аграрного університету (Національний університет біоресурсів і природокористування) на облік та аудит, зараз займається на підготовчому відділ енні. Він дуже грамотний, комунікабельний, з усіма – і з дорослими, і з однолітками – легко знаходить спільну мову. До речі, я й сама така. За дванадцять років, що прожили з невісткою разом, ніколи не сварилися, завжди ладили.

А чи маєте Ви якесь хобі, щось для душі?

– Люблю куховарити. Вишукую цікаві рецепти, стараюся для онука – а він у мене всі страви любить з м'ясом. Раніше і плела, і вишивала – і хрестиком, і гладдю, – а зараз уже немає часу і тих сил.

Встаю рано. Це в мене ще ззамолоду звичка така. Зараз о четвертій п'ятнадцять – вже на ногах, готую щось на сніданок, в школу онукові. Читаю книжки, газети, дивлюся новини – хочеться бути в курсі всіх подій, всього нового. Мені все цікаво.

Про Вас люди відгукуються як про безвідмовну людину, яка завжди допоможе…

– Можливо, це у мене від бабусі, маминої матері. Її звали Горпина, вона прожила до 102 років. Бабуся, спасибі їй, добре нас виховувала. Бабуся часто ходила до лісу, збирала цілющі трави. Вона вчила завжди поважати інших, не красти, не ображати, не проклинати нікого. Баба Горпина часто розповідала, як жила у панночки – і та завжди карала за крадіжки, непослух. А треба працювати. Я назавжди запам'ятала бабусині слова: що більше людина працює, що більше ходить, то довше проживе. Моя мама рано померла, у 80 років. А от моя тітка Дуня мамина сестра, також довгожителька, їй зараз 99 років. Вона й досі порається в городі, ще й хліб сама пече. Каже, що в тому й є щастя.

Софія Багірова

Порт від скіфської доби

ПОДІЯ Вдале природне поєднання стрімкого Дніпра, міцного кам'янистого берега і родючих ґрунтів дало змогу осісти поблизу теперішньої Кам'янки-Дніпровської на Запоріжжі прадавнім кочовим племенам скіфів (скитів) і зайнятися сільським господарством. От тільки ані портів, ані причалів тут ніколи не було.
Але ж це неправильно, вирішили запорожці і ТОВ СП «НІБУЛОН», бо від 2010 року – буде!

ТАК 26 ГРУДНЯ 2009 року у м.Кам'янка-Дніпровська Запорізької області урочисто розпочато будівництво нового перевантажувального термінала з відвантаження зернових та олійних культур на річковий транспорт ТОВ СП «НІБУЛОН».

Будівництво цього об'єкта є послідовним етапом у втіленні масштабного інвестиційного проекту компанії. Комплекс стане першим підрозділом вітчизняного агровиробника в Запорізькому регіоні.

Голова Запорізької обласної державної адміністрації **Олександр Старух** не приховував свого задоволення. За його словами, дуже важливо, що сьогодні національний інвестор прийшов на цю землю. Адже в області з 39 зерносховищ 20 потребують оновлення. Тому зведення цього сучасного зерносховища, зробленого за останнім словом техніки і досягнень у цій галузі, значно пожвавить економічне життя сільськогосподарських підприємств. Також дуже важливо, що кам'янка-дніпровці отримають понад 100 робочих місць, а це – зайнятість, достаток людей, це розвиток. Зросте також закупівельна ціна з боку «НІБУЛОНа» на зерно завдяки економії витрат на логістику. «Ми сподіваємось, що зможемо гарно себе зарекомендувати і після зведення цього термінала, – наголосив губернатор. – Наша співпраця з компанією «НІБУЛОН» буде мати продовження у будівництві наступних об'єктів у Запорізькому регіоні».

Олександр Васильович також відзначив, що втілення інвестиційної програми ТОВ СП «НІБУЛОН» пожвавить економіку не тільки в господарських регіонах, а й відновить життя на Дніпрі. Проект цей є надзвичайно амбіційним. Але для «НІБУЛОНа» і його директора Олексія Вадатурського втілення цієї інвестиційної програми в життя не є проблемою. «Рік дуже важкий, – резюмував Олександр Старух. – Інвестиційна активність зменшилась в цілому. Те, що національний виробник і вітчизняний інвестор не боїться вкладати кошти говорить про те, що є майбутнє у нашого села і нашого сільського господарства. І разом ми переможемо!»

Щиро дякував компанії і її керманичу голова Кам'янка-Дніпровської райдержадміністрації **Микола Беліков** за те, що саме їхній район було обрано для зведення нового термінала. Він також виказав сподівання, що мешканці району зможуть цю довіру виправдати.

Висловив свою підтримку компанії «НІБУЛОН» і голова райради **Олександр Дорошенко**, зазначивши, що вперше за історію аграрного району залучено інвестиції для підтримки вітчизняного зерновиробника. Район щорічно виробляє 100-120 тис. тонн зернових і олійних культур, тому практично бюджет кожного мешканця складається з реалізації сільгосппродукції. Новостворений комплекс полегшить реалізацію продукції товаровиробникам і, звичайно, збільшить дохід бюджету району. Саме тому, на його переконання, сьогоднішня подія для Кам'янка-Дніпровського району є визначною.

Міський голова **Олександр Дунаєв** був доволі лаконічним: «За останні 50 років у нашому місті такі серйозні об'єкти не зводились. Це для нас дійсно і робочі місця, і доходи місцевого бюджету. Тому ми будемо сприяти компанії «НІБУЛОН» роблячи все, що від міської ради залежить».

Останнім слово для виступу отримав генеральний директор ТОВ СП «НІБУЛОН», Герой України **Олексій Вадатурський**. Він звернув увагу присутніх на економічну доцільність будівництва нового термінала: «Вартість цього об'єкта більше 100 млн грн. Це буде сучасне підприємство, в якому буде збудований і порт. В порт підходитимуть сучасні самохідні та несамохідні судна, здатні перевозити до 5 тис. тонн зерна безпосередньо до ринків збуту – до Туреччини, Ізраїлю, Йорданії, Греції й інших районів Середземного моря.

На будівництві цього термінала буде покладено близько 10 тис. кубометрів бетону. Привезено, зібрано і встановлено близько 5 тис. тонн металоконструкцій, зібрано понад 700 тис. деталей. Працюватимуть більше 20 кранів. Вже у січні число задіяних на будівництві становитиме понад тисячу чоловік.

Ми поставили собі за мету лише за чотири місяці створити одне з найсучасніших підприємств. Воно буде здатне щодобово прийняти та відвантажити 5 тис. тонн сільгосппродукції.

Завдяки цьому проекту відбудеться збільшення ринкової ціни зерна на 50-70 грн. Якщо помножити ці цифри на обсяги сільгосппродукції, які ми зможемо прийняти і відвантажити, то господарства області отримають 15 млн грн додаткового прибутку в агарний сектор Лівобережної України. У цілому дохід господарств складатиме більше 100 мільйонів гривень».

Олексій Опанасович також зазначив: «Незважаючи на те, що сьогодні нам заважає Міністерство транспорту і зв'язку, не допомагає і не помічає проблем Кабінет Міністрів України, ми отримали підтримку від урядів Данії, Німеччини, Іспанії. Вони по-справжньому піклуються про свого товаровиробника і забезпечують разом з першокласними європейськими банками фінансування цього об'єкта».

Гендиректор висловив свою щиру вдячність усім будівельним організаціям: і тим, які швидко і якісно зводять нові термінали компанії, і тим, хто сьогодні «вперше відчує темп і ритм справжнього будівництва». За його словами, таким чином «НІБУЛОН» продемонструє черговий бізнес-клас для будівельних організацій. «Це буде приємний стрес для місцевого населення, – вів далі керівник компанії, – бо вони мають нагодувати, зігріти, дати притулок близько тисячі робітників. Я впевнений, що Кам'янка-Дніпровська оживе. В період будівництва та після зведення об'єкта ми зможемо забезпечити роботою місцеве населення, яке буде працювати на цьому найсучаснішому комп'ютеризованому об'єкті».

Олексій Вадатурський також подякував місцевим і обласним органам влади, які незважаючи ні на що допомагають компанії долати вади української бюрократичної машини. «Ті, хто з нами працюють, знають, що ми будуємо об'єкти за 2-3 місяці, але на вирішення бюрократичних перешкод необхідно витрачати більше року. Через це ми розпочинаємо будівництво нашого об'єкта напередодні Нового року, взимку, а закінчити будівництво плануємо вже навесні», – сказав він.

Після урочистого освячення будівельного майданчика було закладено традиційну символічну капсулу зі зверненням компанії «НІБУЛОН» до нащадків.

Відповідаючи на запитання представників ЗМІ, Олексій Вадатурський зазначив: «Ми продемонструємо, що кризи в тому регіоні, де ми працюємо, люди не відчують. Будуть задіяні місцеві будівельні організації, які хочуть працювати. Сьогодні логістичні витрати складають 30% від ціни сільгосппродукції. З нашим приходом у цей регіон витрати на логістику зменшаться вдвічі, а це можливість для подорожчання сільгосппродукції на 50-70 грн з тонни».

Щодо підсумків роботи компанії у 2009 році, то, на переконання генерального директора, у «НІБУЛОНа» було більше приємних подій, ніж неприємних. Але, напевно, для його команди, яка звикла до боротьби і подолання проблем, рік без перешкод здався б нецікавим.

Дійсно, сьогодні, незважаючи на протидію нормальній підприємницькій діяльності ТОВ СП «НІБУЛОН», компанія розвивається, розширюючи географію своїх підрозділів, зводячи судна, збираючи рекордний врожай. Підприємство знаходить однодумців, які також бажають зробити Україну багатою і економічно повноцінною країною, що здатна бути самостійним гравцем на міжнародній арені. І доказом цього є будівництво нових елеваторів і річкових терміналів у різних регіонах України.

Що можна побажати такій сильній і потужній команді у році, що розпочався? Більше можливостей і часу на те, щоб працювати, творити, а не боротися, долаючи вади української бюрократії. А все інше – сили, розум, працьовитість і професійність – у цієї команди вже є. Вона це довела не однією справою.

* * *

ПОКИ Україна святкувала новорічні і різдвяні свята, причетна до будівництва об'єкту спільна команда сільгоспвиробників і будівельників плідно працювала. Минулої суботи на бумайданчику в Кам'янці-Дніпровській відбулася їхня перша розширена оперативна нарада. Її провели заступник генерального директора з будівництва Сергій Бєсєдін і міський голова Олександр Дунаєв.

Слід відзначити, що на сьогодні вже завершене будівництво трансформаторної підстанції, повним ходом йде монтаж адміністративно-лабораторного корпусу. Розпочато будівництво причалу. Загалом на об'єкті буде задіяно близько 40 підрядних організацій.

Щодо термінів, то всі бетонні роботи по нульовому циклу буде завершено до 20 лютого, а до 1 квітня змонтовано всі металоконструкції і місткості для зберігання зерна. Також будуть виконані роботи щодо впорядкування території. До 20 квітня заплановано завершити монтаж усього устаткування і провести пусконалагоджувальні роботи.

Таким чином, ТОВ СП «НІБУЛОН» чітко і упевнено виконує свої зобов'язання. Відтак усі заплановані роботи мають бути виконані в означений термін.

Артем Житков

Фото компанії «НІБУЛОН»

Початок на стор.1

Підйомний кран для АПК України

Лідер-експортер. Торік досягнуто безпрецедентний результат щодо експортного відвантаження зернових та олійних культур у загальному обсязі експорту сільгосппродукції – майже 5 млн т. Зокрема, пшениці – понад 2,1 млн т, кукурудзи – понад 1,1 млн т. На жаль, неправомірне блокування експорту, дії капітана та начальника Миколаївського морського торгового порту й Міністерства транспорту і зв'язку України стали на заваді отриманню результату у 5 млн т.

Компанія постійно підвищує ефективність збуту вітчизняної сільгосппродукції, здобуваючи вихід на перспективні зарубіжні ринки. Серед недавніх проривів «НІБУЛОНа» – перемога у тендері, оголошеному урядом Бангладеш (вперше його виграла не бангладешська, а українська компанія), поставки зерна в Йорданію – найскладнішу країну щодо вимог до якості товару. Доцільно відзначити і нашу перемогу у тендерах, оголошених іноземними урядами на поставки зерна від їх імені в якості гуманітарної допомоги: до Еритреї від імені Японії, до Ефіопії – від Канади.

Також компанія під егідою Світової продовольчої програми перевантажує через власний термінал сільськогосподарську продукцію – в рамках виконання умов тендера на постачання гуманітарної допомоги під егідою ООН: було відвантажено 471,115 тис. тонн продовольчої пшениці до Північної Кореї, Судану, Палестини, Афганістану, Ефіопії. Заплановано відправку 37,5 тис. т продовольчої пшениці до Бангладешу, Судану, Палестини.

Компанія постійно розширює географію експорту, яка торік охопила 40 країн світу.

Національний інвестор. У період світових розчарувань через фінансово-економічну кризу «НІБУЛОН» розпочав найбільш масштабний за всю історію підприємства інвестиційний проект вартістю $150 млн. – будівництво елеваторних комплексів та створення власного флоту. Мета проекту: відродження судноплавства Дніпром – головною водною артерією України – від верхів`я до гирла.

Будівництво елеваторів та річкових комплексів йде повним ходом. 17 жовтня 2009 року за участю Президента України Віктора Ющенка відкрито річковий термінал у с.Вітове Черкаської області – перший в Україні, збудований за найсучаснішими технологіями. Його збудовано та введено в експлуатацію у рекордно короткі строки – лише 2 місяці! Втілення в життя такого будівництва Президент назвав «проектом хорошого настрою» і «зразковим трудом».

30 жовтня 2009 року за участю Голови Полтавської ОДА Валерія Асадчева відкрито одразу два нових комплекси з приймання, зберігання і відвантаження зернових та олійних культур у м.Глобине та с.Ромодан Миргородського району Полтавщини.

26 грудня 2009 року за участю голови Запорізької ОДА Олександра Старуха урочисто закладено новий перевантажувальний термінал у м.Кам'янка-Дніпровська.

На початку 2010-го розпочнеться будівництво ще чотирьох комплексів у Полтавській області. Таким чином, до 1 липня буде функціонувати чотири річкових термінали ТОВ СП «НІБУЛОН». А загальний обсяг ємностей для зберігання сільгосппродукції у компанії становитиме 2 млн т.

Створення власного флоту розпочалося 6 березня 2009 року зі співпраці ТОВ СП «НІБУЛОН» та ВАТ «Вадан Ярдс Океан». Тоді було укладено контракт на будівництво перших 16 несамохідних суден. Завдяки злагодженій роботі двох компаній, професіоналізму та ентузіазму їх колективів вже 11 серпня 2009 року на воду достроково було спущене перше судно. А на 30 грудня флот «НІБУЛОНа» вже налічує 14 несамохідних суден.

3 грудня 2009 року було укладено другий контракт на будівництво решти 8 несамохідних суден. Відтак до квітня 2010 року «НІБУЛОНівський» флот налічуватиме 24 несамохідні суховантажні судна класу «ріка-море» тоннажністю 4,5 тис.т кожне та загальною водотоннажністю 108 тис. т.

Продовжується на «Вадан Ярдс Океан» будівництво буксирного флоту для «НІБУЛОНа» з 14 суден, які отримають назви його філій. Перші три буксири – «Прибужанівський», «Лідіївський» і «Баштанський» вже стали до роботи.

Розумний господар. Вдалим видався 2009 рік для аграріїв підприємства. Порівняно зі зменшенням валового збору збіжжя до 10% по Україні в цілому, у компанії зібрали понад 300 тис. тонн, що на 65% перевищує показник 2008 року. Цьогорічні жнива відзначилися високою врожайністю озимих і ярих культур. Так, у філії «Прибужанівська» (Миколаївська обл.) отримали рекордний врожай озимого ячменю – 5,23 т/га, у філії «Присеймівська» (Сумська обл.) – озимої пшениці – 5,7 т/га. У філії «Сухорабівська» (Полтавська обл.) урожайність соняшнику досягла відмітки 3,28 т/га, а найвищого результату по врожайності кукурудзи досягли працівники філії «Бистрицька» (Житомирська обл.) – 11,8 т/га!

Вражають і обсяги вирощеного збіжжя в розрізі філій підприємства: найвищі результати досягнуто філіями «Чигирин» (Черкаська обл.) – 21тис. т, «Кам'янець-Подільська» (Хмельницька обл.) – понад 18 тис.т, ДП «Лідієвське» (Миколаївська обл.) – 17 тис. т. Особливістю є і висока якість врожаю поточного сезону, 95% продовольчої пшениці 1-3 класів, з них 50% – 1 та 2 класів.

Відслідковуючи світові тенденції, ТОВ СП «НІБУЛОН» цього року для збільшення обсягів продукції розпочало посіви зернового сорго на Миколаївщині. Урожайність цієї культури незважаючи на несприятливі природнокліматичні умови, була досить високою, наприклад, у ДП «Лідієвське» 5 т/га.

Новинкою-2009 стало виробництво у філії «Бистрицька» ковбасних виробів, які не містять жодної «хімії», є стовідсотково натуральними та безпечними. Вони виготовляються згідно з державними стандартами якості з використанням виключно натурального м`яса та спецій. Презентація торгової марки «Бистрицькі ковбаси» планується у січні 2010 року.

Соціальна відповідальність. ТОВ СП «НІБУЛОН» наслідує принципи відповідальності бізнесу перед людьми. Щороку на благодійництво витрачається понад 5 млн грн. У 2009 році компанія стала переможцем конкурсу «Благодійник року-2009» у Миколаєві.

Що рік майбутній нам готує... За словами генерального диктора ТОВ СП «НІБУЛОН», Героя України **Олексія Вадатурського**, наступний рік буде не менш амбіційним. «Нам сподобалось співпрацювати з ВАТ «Вадан Ярдс Океан» і ми плануємо розпочати будівництво самохідного флоту, що буде борознити річки України і Каспій, постачаючи зерно до країн Близького Сходу. Наша компанія поставила за мету перевозити українське зерно під українським прапором. І ми цю задачу будемо реалізовувати у 2010 році повномасштабно. Компанія стане прикладом для всього світу, як треба відроджувати суднобудування і аграрний сектор.

Ми серйозно займаємось удосконаленням логістики, плануючи найближчим часом розширити парк автотранспортних засобів. Компанією вже закуповуються 30 великотоннажних вантажівок «MAN» (Німеччина) та «DAF» (Нідерланди). Ми рішуче налаштовані створити поштовх для того, щоб Мінтранс і Кабмін не ловили ґав, а замислились щодо тарифів на залізничний транспорт і обсяги перевезень. Ми ринковими методами продемонструємо, що економіку в Україні треба розбудовувати за правилами».

Спеціалістами компанії нині опрацьовуються варіанти придбання плавучого крана іноземного виробництва – високошвидкісного перевантажувача грейферного типу. Це дасть змогу завантажувати судна будь-якого типу (як на рейді, так і біля причалу) зі швидкістю до 900 тонн на годину.

У планах компанії – будівництво ще 8 елеваторів, 4 з яких – в с.Градизьк, м.Кременчук, с.Артемівка і с.Мар'янівка на Полтавщині – буде зведено до травня 2010 року.

Ще один напрям діяльності компанії – розвиток експорту українського зерна до країн Африки, таких як: Алжир, Туніс, Лівія, Єгипет, Судан, Сомалі, Ефіопія, Еритрея. Планується подальше розширення обсягів і географії експорту сільгосппродукції.

Реальним стане нарощування обсягів виробництва та реалізації сільгоспкультур, розвиток вітчизняної інфраструктури транспортування, зберігання та управління якістю сільгосппродукції; подальше збільшення частки компанії на зерновому ринку та відкриття нових перспективних ринків збуту української сільгосппродукції в різних країнах світу.

Такий успіх став можливим через низку факторів, головним з яких є колектив компанії – професійна, згуртована, молода (середній вік – 29 років) команда, що забезпечує злагоджену роботу підприємства.

Важливим є і те, що підприємство регулярно оновлює і забезпечує виробничий процес повним набором сучасного високопродуктивного обладнання, в т.ч. імпортного виробництва лідируючих компаній («Джон Дір», «Фендт», «Кейс», «Лемкен» та ін.).

Боротьба з корупцією. На жаль, сьогодні «НІБУЛОН» зустрічає масу перепон у своїх намірах відродити Україну як сільськогосподарського лідера. Компанія навчилася і зрозуміла, як працюють корупційні схеми Міністерства транспорту і зв'язку та чиновників морської галузі. Завдячуючи спеціалістам компанії «НІБУЛОН» сьогодні зумів протистояти рейдерським атакам і захватницьким операціям.

«Сьогодні у нашій країні вижити непросто, – говорить Олексій Вадатурський, – суцільна корупція і неприйняття чиновниками позицій підприємств. Я не можу сьогодні сказати, що бізнес і влада – партнери. Таке враження, що все робиться для того, щоб підприємства не працювали, і, чим більше компаній банкрутує, тим краще для уряду. Наша компанія довела, що завдяки чесному веденню бізнесу можна протистояти цьому свавіллю. Нас почули. Президент України Віктор Ющенко підписав Указ №1080/2009 «Про призупинення дії постанов Кабінету Міністрів України від 24.09.2008 р. №854 та від 22.10.2008 р. №934», а Миколаївська міськрада прийняла рішення, яким не узгодила проекти постанов уряду №№ 854 і 934, підтверджуючи, що у Миколаєві не може бути монополії ММТП.

У нормальній країні люди розпочинають будівництво навесні, а у нашій країні нормальні компанії починають будувати взимку, тому що перед цим вони змушені 1,5-2 роки займатися отриманням дозвільної документації. Подолати цю бюрократію практично неможливо. Українські підприємства хочуть розвиватись, але не мають для цього можливості».

Та навіть у такій ситуації колектив компанії налаштований оптимістично. Адже нинішні експортні показники свідчать, що величезний потенціал «НІБУЛОНа» ще далеко не реалізований. Відтак на компанію вже найближчим часом чекають нові звершення!

За матеріалами прес-служби «НІБУЛОНУ»